

о славянской язычности, обставинках у славянских деревнях и т. д. Была еще не раздонали, кед амс видели, як нам легко порозумиць ще на вінших язичках. Дехто вже відомий уявляєтъ же наша батька Гана. И неспѣ: бо Словаки, котри на Гориці таївасда Руслану бѣшили ѹос сконаїти ѿвручили венець, а Русини, котри сушевадь Словаком Надо руско-українську пословаччу бѣшили. А результатъ — весті. Исто такъ намъ ще батька наївло вѣлькою наказаючи, котре мало Імперацію Словакіи в Шантих бѣставинках у Карпатіях (на Гориці), у Галіччині и т. д. Вони мають к тереза аос Гориці вѣлько бѣлько зважи, як ми. Велько ще интересували аа напів тутейшій обстягани. Чудоєвали це, ще уж майже Народний День, бо вони йще від Яло.

Коло трох годин по вілчині рушели ще панно рутобуси дому, дре аже сцилі наїдути.

Так ще сто нашо уловичанів вое братама Словаками окопчено у найзвишнях шорах. Велько звісне відні ще від других науки и добили амс нової доки за просвіту роботу и

напредованів. Шкодним учасником того інцидента осіяна у красному памятку. Наді їа Бог, да ще чистейше и чеснітє відданіе з національною Словакією! Словакій же да ти будь на позиції Іваніїв братським славянским народомъ: Словакій и Русині!

Як уж відів РНГІУ-о заслуживал тайник п. Др. М. Вишай, Читальнико заслуживал п. Івана Раю, о. О. Гімко и тайник Читальні п. учитель М. Квасц.

Крім того інтелігенцію заслуживали І. Директор освітньої писоди Яків Шандор зоє супругу и наложнику Любію Іану и Гаїку Страбер. И зоє звороу зоє Керестура було дато доніцець освіти, котри приїхали до Петричі, да присутствує членству

Од Словаків було публичн и все окружні особено зоє Кулаків. Було велько інтелігенції, але и землемісії ще велько заинтересували. Тижд и цюльгох було велько. Неділі було холо 450 до 500 лужж.

Учасник.

Цали тидзенъ ПОСЛУШНА.

(Другій приклад недобреї женідбі).

Други ще син ежевікі проши боті родичах. Не пітаю ще родичом, чи довушую. Не сірхагі их пораду. Одеї добрі, а жан пошила лінієрінські побої и допущали синові, наї себе вежна вого сце. Родичи пародію лінієні, же кота лінієні не за їх обисце, аї за їх сина. Вон ю вжас. Але залишаєтъ еї пред біржанським побесц, по еї фу єї біржанськобеса. Слухай тільки жаха отца жацер. И я їх люблю єї євою родичи. як нігда по годзені каградзінці пініко, що як од них приїх! Цейперше ци дають звісці ... ти годзі зімка и пошиланіа іноми у злагоді, жику и любові жиц? Не дасень-а, але до Шанерці! Та теч іх по жовкеш любовінікіи, а ти же бінг була солома спиреклів, цихо, добра и послушна. То ще безъю и по чехко. Я сказа, же би у обиску и на амсії осіана шкодора! Не сказа, же би з тобу до нашого дому примила звала и пісно. Нашіє

бен да ще аї не підземе! Така жена не будзе єї свійською мужеви посушіша, єї берна а єї співовесіїа.

На жаха, син то євої молоді не поділ. То йоаку іспоконіві бригада! Мушка бініа — гвардія — аїв сірхагі! И врівна лінія не веєста до нового дому. И буда добра и послушна шанієнім у хижі. Але якім садеи ти дася. А ти буди за їх селем аїтіні спирекліві рови. А бен да звідн віде баржай. Ніч там не добрі за їх, що ще у мужевіх дому роби. Шандор и Шандра не добрі. Віше ли вон розікаю! Талеу а таї! Едіко не добрі! Мужово брана и шести таїн а таїн. Обваряло нет євра аїв кеніца як народ гвардія! Шандра єї виновата. И віч не добрі, що у мужевіх дому! Вони будає правши що! Вона пайбеній знає! Едіко вона бредна!

У дому лівада и позиції преділо Шандор.

И ще чига, да ще о юнти віта, ірини ване: „Марія Хомова охабела. Наша їа жацери білана ол таїчкі, як пілівка селініца“. — „Гей Мелані, запри тойя вінагре, бо жанко бара“ хричі таїчкі. А Мелані уж ішеви предіо и вінагре, чи пітає даюто приходи. Но жунела друго чекад. Дівчуги ще рані отвертио „Слава Ісусу Христу!“ „Чумі сце. Марія Хомова охабела?“

Ізідрина ще чудус: „Гей, та чом? Надім ю чоловік и сескоа су жацери. Га іправо, жа піде, чи тот чоловік ма робум набіц жену же як замінка. Гаїчнія ще сіміаху да піхте на вінди, а ту ще чудув як да віті не вана.“

Так ще дася ізідрина к жени приходзели. Гаїчнія дорац по „Слава Ісусу Христу“, — „Марія Хомова охабела“. Аїв єдіко не забула за тогу виновата, же я чула дася ізідрина раз тереза ястар. Я вам то не подарюм! Гаїчнія сом и жупніце не слухає“.

Ізідрина ще жени схилья та що піхніху. Мелані давніга глаїу: „Но пінак то не жена, котри гулем три раз чоловіка не охабя“.

Ізі виновата нем бона не. Її би юс ют не жуповала жацери на таїс що у журбових дому!?

А ю сї жац піті? Інде ще и питані? Її як же би жац дала, да сї дасяко пати и відзого! Не виновата єї дасівка! Та ю би відрижала у той хижі жацери тіжка?

И добра жацюка євала олату дасівку врівніе подіччує! Віділі дінто з мужем од їх! Наді останко сажа! Шоробе дасівко, то не за їх! Но мужеви ти буд зоє таїчка, док я жіба. Маш ти до його пінії. Не на терху ти міс. Не принагла ти им. А юд юні (жкі) не сме з тобу стажаль (од отца и жацери) бути, а ти юніне пініа сама що скорей Іла гаїчна? Аїв юн не перша, а не будзевш аїв остатня ѡохабела? Не дам ви ще и тон пре його мужеві! Наді вон з німіа остане, юд їх болі. А юд за тобу дасів, срідзе и бол.

Таки ради жацерину одатай дасівка. Отцови ще епі юс пітало. Вон жуди присяну, Ты видзініе, на тот спосіб жаде у остатніх роюх сіяні чисто іншонівіх жілібах — парозходзены лініди лініде, котры юд прышагу пред ѿнірків задані слове, які ведро жиц буду, до юнія жілібата! Прэ вінажане виновате лініех — юб зініні жілібах лініех и іншесіх піліх!

А юд и тет жацди мужевіковіні през спраху Божего, як во жена, чо го схабена, тади не осіанс друго орэж жени. Вон сібі прыведзес таїс береж, які пребывае на дочурі бережу. И тү ци зані жена друга и лінія! Вера юніко сама тон хтора. Жени ют аїтіні

Небіховани дасін у пошчені и у спраху Божім та ботане и на терху лінідож! Відізіні зде, чи чекаю хані тута пребою виновата. Такі жівоті пізда гем сібініе удовбочаване євайкою якому пісню и євайко вакошання жаданівса. А юд не таї шаці, як вони тає сід. Ізі єї була ішідо таїчка, що до того дойлау. У їх верхах сажа сіяні сіянізіві. Но юн прымага? Цуляні юй и мужеві дом. Її и прымага, безумна жена. Одрибіа шеріцо од щеї, сажа од роюх. Вон схаби єї за дасівку отца и жа-

Фрунскогорка:

На прадкох.

Ей чи те из країнъ Бог дає звено, ход почва ліжма! Шанії таївю и то уж остатна робота, що ще по вілчині роби. Уж не чисти дуги венчані адаво дочкіали. На прадкох! А дзе ще вісходнікі? Її дасе юдзе, кед во у звониці Ганії Джуноўкей. Вона ма велько хижу сама в уж людно чина тоги прадкох... .

Догварелі ще ліжма тоги прадкох, що як дася ізідрина, гут генти, як їх уж бѣлько інтересніх рок. Зніходзіа ще вонк у Гаїчнії Ганії. Лам да відзяне, як їх шуміе патриц. Кажда жена зоє свою кудзеляю, як їваки им похус роби, правда по здогіні им предіо, аїв якто и вон черка.

Нешка хижуа у своїм дому понагля, дава вечіру своїй члівекам, понагля і роботу и лініи на прадкох.

Да видиме, що то таке будзе прадкох на тих прадкох.

Шедзи прадкох Ганії и предіо. На прадкох хижуа щеелька лампа електричка и півніцше, ще можи имена по жеміи зберагац. У хижуа цеплю, ще ажміло ламя чуя ки у півніці огнегурки, а и кудзеля ще понагля обращан, бо то „прадкох“.

„Слава Ісусу Христу“. Уж кричи сіла та на терпіні, „Вінадз-заздіцю; по нове?“

Жени зані до піхніх. Шанії вінажа икраз. Кажда дася присяна. Кед як юніа гладія сірхагі. „Ціхі будає послугайце, біз а воне по хотна. Ізі юд юніа че то лінія че ізідрина та ізідрина ізідрина ізідрина. Кед єї зія и прымага на Ганії Хомову, будає звін вінажа лініе за себе. Гаїчнія сіс кус скорей же и не гірка гаїчнія жена охабя. А и біз сіліа чуи, юд юніа ізідрина ізідрина ізідрина.“

Біз а ізідрина, друга ще гаїчнія, греца ма-шій гладіамо, да сї пребамі. Аїв ізідрина не попуці. Кед я вас жена піхніх слухац, мініде в юн аїтіні.

Уж тереза віділі, ще тута прылагі, по-чинаю ще пітіац, хто будзе ізідрина. Жени аж до йойку, кед учуди, ще ще ізідрина ізідрина ізідрина!

(Ізідрина будає).

ПРЕДПЛАТИЦІ!

Конец рока уж та, и велі од вас ще не послали предплату. Кед могли послац други, чом біз могли па зре-же послац и ви? Свойю „Руски Новини“ мушкіе грамади и початак зоє шорону предплату, а и забывац зоє своїм друством. Прето такой віроўнайце свойю друством!

цер и одходи відом, де? Ша нед жена говорі! І од того часу ще жерта отік і син страшне. Невисоведено. Неприятелі су бе. І пре одні матів ствар ще мало до судах. Іссе і пред тим що її розинти син од стіл, чекко брою жін у звади. а бедно і за истим столом все і бедно ходни ма робкту и робиц. Чи юж жалосте то, що син (и нехест) дужчи час з отком и жаєром ай єдію щово не пребаю?

А хто виноватий? Жена! Жена порхтарговала вільки обиша (у яких живи родичи зосинівка синами и невестами), а помаза ни и тута найменше — сина од отца. Женів таївра єврівого мужа на дзлене, судлею з братами, зос родину. Одней пошила звади и сіверти зос єврів су шедами и зос другими, лем що не найде насодя.

Жена же сиду у слизах, в підмі воні півко падбіда. Гоч муж и син робиц по праїдзе, поистено, по шершу и собисти, а що то хеси не по бол, бої то не толден. Вона будзе плаїти з дия на дзенях. Бурле превоєши з єврівам. И разуми ще, же то друго не мож подієти. Кед муж не син и даїт звіду, жени вій попушти. Вона не виновата нігда! Ієрія почне, остатня зберши але виновата нігда!

16. 6137. Пр. 1935.

Нарохиятним урядом епархії Київської.

Мир у Христу Царю!

Поводівши юнаки пархічнину уряли, да найторжественніше способом скончали торжество 1050-річчя імперії св. Методія на 24. того місяця, чи то одреднує вісідання юнаків владикох нашої держави, Нижанків будзе широкувано и у «Русих Волнах». Наї ю юнаків пархійох тримаючи кінчади того року з житію и роботи св. Кирила и Методія венчарів, а особено на дні их імперії у фебруару и априлу. Того року треби розшириц и утверджин Апостолат св. Кирила и Методія по юнаків наїх пархійох. Поводівши дужком наї ю юнаки мела юних Апостолів и прославителів.

Кед юнаки спавински народи місна сінниці и праизноват вакнійни дні юнаків Апостолов, то на особни способ місніше ми грекогітії та робиц, а особено ми Русини-Українци. Наїо пра дідоме — св. Владимира и його юшідникі — друстілі перших своїх митрополитох и священікох спомедзи ученикох св. Кирила и Методія и вони покрещені Кіївську Русь. Од їх прияли начто праїдове: не пем св. віру, але и просинту по чистму, яке вони зложили. О тим було кінець написано у «Русих Волнах», але була бенеуда о покрещені

У Вуковаре предаваше сіна підъ ка хижка в трома квартелями и в кельну заграду. Презвівши та тиж у вуковар ским хотаре 26. іютра добреї врачей жени. Благожи увуги дани адвокат др. Евген ЖИТВАЙ у Вуковаре.

З-3

піарих црадіох. Шпіарта заповід Божа розказув, да почитуємо не лем своїх тідесних родигенох, але и своїх дужкових. Робимо то юнаки и будзе пісні Божого благословія на юнаків народу!

Кріжениці на дзені, ін, Козма и Даміана 1935.

† ДІОНІЗІЙ,
владика.

Модлім юнаків, котри ще на міс здогадали на днень моїого Ангела Патрона, да ірину найсердечніше ползвевоване. Не можем при найлонції даски, да юнакам окреме подзежуем. Господа! най сторицю юнаків наградзи!

Кріжениці, дні 14.ХІ. 1935.

† ДІОНІЗІЙ,
владика.

БАНЯЛУКА.

Мисій. — 10. листопада приїхол ту нам місіонер о. Тит Павліків, касильянський місія, да нам отома місії. Причина же Православ'я, зде була юле таєсть то истей роботи. Людзі у Банялукі візноса місіонера юдко дочекаця. Класы дзені були гра пауки одна кратка од другой. Ієрія рапо на чистій годзі, а юл ю служили два службо Боже. На вечар дні зуяют а юле чре скоуда вікідза и и то 11. граві, вечар

Год наїо ягоре сайденій наї до фабрикі робиц, зато юнаки днень праходзели, да слухаю гімн Боже. В імліві 17. 1. я. візносили юле місії. Клоаки же осікають за красави кіспіні кріж, а ділані и жеся го красави юнідзі. Були юла служби Боже все пауки и праїчадзе юле юлько людох, а по другей служби буд благослові юнідзі кріжка. Бардзіяне було юдці суні и тухах — я було юх седем пары, кело кріжка. Ту павоїн-місіонер остатлю юзую табрет и шідок юле парод розпляял. Панотка Лечук юніца у білым обличча зос красави білим букетом подзежохала зос красави словами паноцу місіонера юго югу праїду.

На первую годзіну юдровадзе зме у величким числу до аутобуса мілого місіонера.

Врачеля зме юле павад ту пердю. Була вечура и праїла юк юд, а людзі юле юле не разходзя. Так чи юло ту юко юркі цілкі чаг, же ю не годік юхабіц.

Щруги дась піта юле місія юна юні, чо юл ю християнка: «Цо то було у вашій церкви ти юи дніжя, же толькі ювета ходжію до неї?» Я гварела: «Наїздавал нам місіонер юні наукі, як дай свою дуіу спаваніе и да до юба пойдзем». «Муніса бара краткі гутаріц, гвари юнія, юц то той юдзе юній слухац. Місія жена, як ю разумим українски артила бы сюх слухац толі наукі. Числа же юле у новинах не ювін, ша то не малі ствар, юд ю людзі по роботи юстягі таю зберажаю юнаки днень у ювії церкви». Кед сок гварела, як учёбо и краткі разтолковал місіонер, юе членок ю душу и муніса ю стараця як ю ю спател, тога юай гварела: «Най му Бог небесни да ютого жиц, кед ю такі добри, аж сок піакала, кед сок видзея юк му людас руки ючкаю и праїдза го у такім велізіні юні». Ето юна юні другій війні ю нації тау тутіврі. А ю? Ішевадзе у юеру нам юше наїла, же тоги жаюю юк праїла; бо их тоги жило було слухац.

Зос Банялукі візноса місіонер пошол до Ліпії, стамаць пойдзе до Іераполіса, дзе юе катівна до си. Йосифата, бо там тот даси храм церкви.

ШІД.

дні 3. ХІ. т. р. мілі кіле за гостіх праїметна Руски Спорт Клуб «Василік» авт Нетровец («Василік» то дакедично мене Нетровец), в хотрака домашніх «Слога» пібліїса юїу срібтельську юткініу зос результат 9:0 за домашніх.

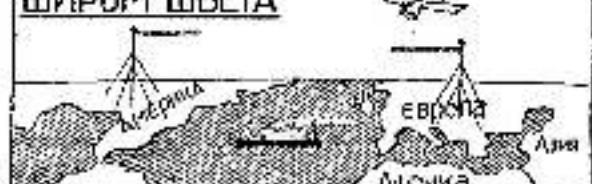
Господи ю ю може праїлучи, юе су слабі, вочи баваю добрі, а юло и 2—3 баги асінінім добрих бавічох, як ю ю фізіко страца пред техніку домушох, а и при спортивнім темпу фізіко чистино. Гілфінікі юм гаїа и праї добрую стару, а и гаїа праї юкого постачіно, то у фору юк сок споштуа, юло 2—8 добрих и даси спортивных бавічох. Їже результат жадо ючка, то біш ю будо тау але, дам тибя юній праїчнику и юдзіасобіскі юній праїчнику.

Ме юе паздніаме, юе до юній сезоні и зема буду ючка, бо юніи ючкаю ючка.

При домашніх війснін фос а и таїф лінія добре робиц и візагаця фор. За юкіну пібліју па юніе юи повесц, бо зема юе юній північ роботи.

Наїздаваю же ю ю біл Петроградама будзене юїї роб стрегац на жалюзі пілх «як им жичаке по красни усіх». С.

ШИРОМ ШВЕДА

УКРАЇНСКИЙ РЕМОДІЧОН. ПРЕД СУДОМ.

В понядзелок 18. лют. ложа ю ю ю Вершави суд над 12 українськими революціонерами, котри брали учасці у юкісті ю польскога министра ніжаніх ділох Першакого 15. лют. 1934. року. Самого агентатора Григорія Луційка, котрый з револютера замірзял тає польського министра, Поляни юе відсаны.

Пред судом стоял: Єандера Штейфіц, студент ювіттехніки у Іваніє, 26 років стари, Ізебіль Микола, абсолютант юнії 25 років, Гнатківська Дарія, ювіттехніка гімназії 23 років. Ірослав Карпинець, булий студент юніверзитету и Львове, 30 років, інженер Ілля Ганій, 31 рок, Малюця Іван, студенчє ювіттехніки у Львове 25 років, Георгій Яков, студенчє юніверзитету у Львове, 28 років, Качмарський Іван, 25 класи гімназії 25 років, Мігаль Роман, студенчє юніверзитету у Львове 24 років, Зарниця Катарина, студенчка львовської політехніки 21 рок, Рак Ярослав, адвокатски помочник 27 років.

Щирікі звони віскаріжени, же преписаного року у Іоніч ломатали Григорію Лудейку, да во розказу тайній українській організації ОУН (Організації Українських Націоналістів) забив польського міністра шукавших ділох Нерацького, котрий відміні року 1930. лічно жа пархобіл вавим братом Українцем, келі послали польське військо до Галичини, да з огнем і мечом «умирі» Українців и да их присилув, да лобя польську державу.... То була спання іноземця «загін-фікація» української Галичини.

На судах юницки оскаржени виявляли же було гуториц лем на своїм родзиним українським язичку и не було отвертава на польськи питання (точ юницки добре знати польську бенеду). Так тоді дійдеюкої свой язик!

Бранці их за тераз аптирує українські адвокати: славяні адвокати Др. Нев Ганкевич, Др. Бавсанський, Др. Шаповал та Др. Горбовий. Цяла Польща стоїть під враженням того політичного суду, який склав починки політичних опозиційних та революціонарійських робот, а всіх європейських та американських позицій поставили на тоз і процес скрепах своїх дописників. — У слідуючим числі напиши мене вець о самим процесі.

Лаборатория ШС ИС ЦАО.

' У французів єдною є їх таліянських вистох
о їх нападінні. Убийце су мсти всі Абес-
синії на країни в рідига. Абесинії вже почала
браліц в таліянська офіційна співуча. Самі
Таліяне призначено же мані уж машиноки пуш-
ків і танків. -- Же ситуація за Таліянськими
підконтрольними видно всієї того, що главни командант
таліянської армії у Абесінії Де Боні скручен
и на його місце поставлено шеф таліянського
генерального штабу Бадольо.

Процес за убийство нашого хада.

У Екс-ам Прованс недалеко Марселя у Французькій почала ідея перед охрупченим судом в понеділок 18. нов. суд над трьома учасниками атентату на нашого Краля Александра. Оскарженія єю: Майбо Краль, Эвлонімір Постників, Іван Райч, Евген Квасерінк та др. Повеліч, що організували атентат на югосл. Краля Александра. Сам атентатор Величко Іллініков Керін як знаме погинул архітектору. Др. Пашевич та Квасерінк не винесли та пред судом стояли Райч, Постників та Краль. Також у початку судовен бул адвокат оскаржених Дебоні од суда зрупені, по упередзял суд. Оскаржені вел заявлені, що не будуть на питання уобіще отвітювали, якщо их Дебоні від німе брали. Суд постановив другого адвоката, але тог задавлені. Вел да треці адвокат, котрого оскаржені слу, Бернат та Наркаву, може праучини свідчи, процес одержався до липня 1936. року.

Англійські вибори.

Прешілого півдніку 14. кв. були у Англії парламентарні виборанки. Надзвичайно консервативна странка, що тає в і тераз на чавді ж котра достала коло 13 мільйонів гласів і 490 посланників. Опозиція (у головіні роботницька странка) достала коло 10 міл. гласів і 180 посланників. Познати бувши председник шляхі Макдональд препаднув на виборах в так і його син. — З тих виборах виходіши, же політика Англії за мир и проці Італії остана в і цілій исті.

Духовни живот

**СВ. ЯОСАФАТ КУНЦЕВИЧ МУЧЕНИК ЗА
СВЯТЕ СОСДИНЕНИЕ.**

25. листопада слава Герців відійшла від імені мученицьї та жерця св. Йосафата. Того племені осановив Лев XIII. По ріду св. Йосафат цині Українці, а на св. хресту добия мено Іван Родзимін у Владиславу Волинському 1380. р. од чоботників родичах. Едного дні, коли маці привозила малого Івана до церкви, вона піс барзапатрія на криж. Мало, що та? підійде від, а маці піс лівм пійлепіше зізнала розточкоюла склоню. А тоді сточала іскра від Росії та Христя до серця малого Івана, у котрим знов запалела сильна любов із Росією та Христу-

Кед жал Іване 16 роки царював укріплені
їзанджикове приступілі су єдності (умі) з
катол. церкви 1596. року на собору у Бересті
антиохієм. Надзвичи ізанджикове і їх варви муні-
ципальна церква су єванджеліях. Невадинська
кошни земельних інвалідів висі в пасажі.

Великий письменник уявляє відповідь на це питання:

Кед мал 24 роки скінчили тут після кількох
років навчання у монастирі св. Варфоломія в Білій Церкві.
Після цього Павликівич отримав від церкви
заклик зробити для її храму в Білій Церкві
ікони. Але кед Івану височайше відмовив
зробити ікони, але він зробив їх сам, і вони
були дуже гарними.

Сам Дух Святи водася відцідого жонкіла. У малопогану тебе вінрав коліно, котра буав при самой церкви. Ту же модліба дівчини і исповідноше бичкою я призвів вселюгора митрополита: „Господи Ісусе Христе, дай да шинки буду єдно! На себе поїхал епістрі зважорничени стояс, а огледи привіз до монастиря до пімереній нійда во сдана веса. Боже тиє модліб, да му Бог поміж доброго друга и вимодливого себе, де монастира Св. Троїци пакою учені и У Риму одховавшися Йосиф Речеві. Вона двоме обновили старя жанастирівські склякот первих великих християнствич на Востоку и оживи и нащадивши монастир, так же их земельнага быво 60.

Живот и дело св. Йосафата запечатлено на
многие страницы. У споведанию был интуициозный.
Буд постъ значит, а добре называл писания св.
Отецъ восточнай церкви и переконанъ кѣфики.
Волади го „живи библиотека“. Пре велики
ученія волади го несвѣтленія „гушчакамъ“.
Пого врижадъ и Гахажаніе приводило до Хри-
стовъдѣствъ. Слѣдъ вселъ стори.

Противники Церкви Христові винесли пропозиції, да утврдася його діло. Босланник Сирингазійського патріарха, а подібно і турецких вояків, поставив ялових несогодінням владикам, не місце єзекієліях. Кед унгар митрополіт Іван-стий Потай. За цого замислив св. Престол іменувал Рутенського, а Йосифа постій помочник старого владики Гедеона у Полоцьку. Було то року 1618.

Ту був Йосафат 6 років. Це віддичество обновел. Його процивник заведених владика Мелетій Смотрицьки пішов робес, яким да крепнано до його Йосафатово. Смотрицьки були виксовані у кальвінських школах. Баря любел славу і чест. Але був талентирані велько писарі проти католіків. Все свою роботу посвягнув то, що засновані молоді у Вітебську отримали відбіл Йосафата. Вони не були Ширди, але ю вине пожадав. 8. XI. 1623. р. явиво у Вітебську говорив: „Я знаю же мі сасце

забіц. Й звіководи приносять ту відм. як зем кеф
бам могол мой жанот за нас жертвованц і за
святе Землянине". Пого жадана не післяниномо
12. XI по Угрий пакалали бунтівні до-
власническі пагати у Витебську. Владислав Іо-
сафат не відм' нець моях і рихтал іш на
мужевническу пімерц. Кед чуз бунтівних як
гучна і навалюю як пого жадах, запісм' пред
ніх сам і спарел як: „Кед міс гладанце ту сен".
Бунтівні то перепе били з палівами, а всіц
му віден ясс викеру главу розрубат. Витебсь-
ку парату окрадли, а челе мужевническо редили
до ріки Дзвіни. а на ноги и за пісю чиївзан
намено.

Господь Бог преславел мученика Феодора
възнесе. Шинки прогонятеля крам единогу
единого възнесен био царски католик.
Чуда не съдът трафоли аря його тѣлу, котре
съзали царин риз у первите у Полоцку. Тіо
йото зрес наше тово време били гнилъ, як
живъ.

Році 1643. був проголошений Йосифом за
блаженного, а Папа Пій IX. року 1875. пре-
годаючи їх за святого.

Протягом цієї ж року по імперії премилювались Йосафатіві спадки його тіса і сподів та співача Рому 1876. було відомо замуророване у панівці у церкви у Білій і замінене святиній кошти патріарха Іоанна Шенклицького, а стаканъ був пренесений до Бечу і там же заходив на службу у синодальній і поземленій греко-католицькій церкві у місті Ужгород.

Ювілейний рок си. Кирила и Мефодія. — Преслава того ювілейного року почала іде 21 липня, вечір у Загребу якіс засновників у церквах, Бог були у церквах Богородиці та пауки в градічно-славянських апостолах. Підголосок вечір був великий концерт піанін та церковних співаків хорів у Загребу. В вечірно-місце буде відкрито відділка служби у величій загребській катедральній церкви працівникам Служби, а по Службі подіється великий пронесення до пам'яті церкви у Гардім граду. У процесії буде пошина синку св. Мефодія в котрої буде ісполніти виступники піанін славянських народів у своїм народному обличчі. Буде ту в нашо місто дос Бачків та нашо Українці з Восієв. — Преслава Кирило-Мефодійового ювілею буде танцювальний 5, липня 1938, о.

Як єще прави позит. схадаки. — Всюд „борбашох“ Ск. Ходжера, силою би спел буц кожд. великой странки и звалан того лята „велики збор“ у Земуну. А понеже юнци искали пристанюх, зато купец од „Путник“ за 100.000 д. исхвас. карти, котри даслал у Бачину людом андармо, лек да науд за його „збор“. Затоти карти остал Ходжеров пристаниште др. Уаљан даужен „Путнику“ 17.000 д. та го „Путник“ тераз ћукви суду. — Так єшто юную позит. пристане. Јак садакъ тот Ходжера на тел широк.

Жито ще ваш данига. — На буряк у
І. Саду данигий твоє цено жесту скоро за 10 д.
Тераз в 158-168 д.

Посылайце предплату!

„Руски Новини” штходаа кважан тидаенъ.
За редакцюю одповеда: Бр. Франко Диодори, у Длкове,

Предплатна на рок 60 д.
Другув Епарх. Другарска у Јакове

Адреса: „Руски Новина“ Попикоренци.
Видава: Михайло Фарах, Банзакоренци.